

EXPLICATEUR

Videoclub SGD

60^e jaargang no. 9

november 2024

Sinds 1964
gevestigd te Dordrecht

SMALFILM EN VIDEOGROEP DORDRECHT

Opgericht 26 oktober 1964

LEKKER SHOTJE

De herfst is in volle gang. De verkleuring van de bladeren geeft een mooi beeld, maar het gaat hard. Voor je het weet ben je te laat met filmen. Nu geeft dat niet, want onze SGD geeft je genoeg handvatten om te filmen. Pak die dan vooral op. Je wilt tenslotte wat doen met je hobby. Kost dat altijd veel tijd? Nee natuurlijk niet. Voor het shot van de maand heb je maar een ogenblik nodig. Je hoeft niet eens te monteren en je kan het zo opsturen. Op de club kunnen we er dan fijn over praten. Nee, we gaan niet kijken, wie het mooiste shot gemaakt heeft. Dat is niet de bedoeling.

Wat is het doel dan wel? Je krijgt een opdracht voor slechts één shot. Die opdracht voer je uit. Op de club bekijken we alle inzendingen. Dan praten we erover. Je komt tot de conclusie, dat zo'n shot prachtig is en een dergelijk shot wil je ook in je montages toepassen. Of je vindt het helemaal niks en zal zo'n opname nooit meer maken. Kortom er valt vast veel over te zeggen, want iedereen heeft een andere belevenis na het maken van zo'n shot. Deze maand is het shot 'meetrekken'. Ben Kleinjan heeft het als volgt verwoord: "Film een onderwerp in beweging en hou dat relatief scherp ten opzichte van de achtergrond (Motion Blur). Bedoeling hiervan is om snelheid in het beeld te accentueren."

Deze eerste keer zal het vast nog niet helemaal vlekkeloos gedaan zijn, omdat we er ook nog een beetje aan moeten wennen en wij, als opdrachtgevers, een en ander duidelijk over moeten brengen. Maar dat geeft niet. We krijgen er in de loop van de tijd vast lol in en voorlopig gaan we er mee door.

Zo proberen we voortdurend onze leden enthousiast te maken. Soms lukt dat heel goed, soms wat minder. Opvallend is wel, dat als we leden van andere clubs spreken, dat zij altijd zo enthousiast zijn over onze club. Dat voelt lekker aan en gelukkig beamen onze eigen leden dat.

In deze Explicateur:

- 1 Voorwoord
Joke de Graaf
- 2 Ondertitelen met AI
Joke de Graaf
- 4 Verslag 8 oktober
Joke de Graaf
- 6 Even voorstellen
Gerard van der Vlies
- 7 Themafestival Bewegen
Joke de Graaf
- 9 Avond van twee leden
Joke de Graaf
- 11 Mijn ontdekkingsreis in Second Life
Lucie van Kammen†
- 16 Bezoek aan VC Etten-Leur
Joke de Graaf
- 18 Bericht van het bestuur
Joke de Graaf
- 18 RTV Dordrecht
- 19 Agenda en colofon

Maak nog een shot en neem desnoods eerst een shotje voor een nog beter resultaat.

redactrice Joke de Graaf

Nog steeds hebben we geen internet, dus komt er ook geen uitleg van Chris. Natuurlijk opent hij wel de avond. Jan Smeets zit achter de knoppen, want we gaan zien wat AI in Premiere bakt van uitgesproken tekst in de film naar ondertiteling. Het uitrekenen kost bij deze handeling even tijd, maar dan heb je ook wat. Alles staat keurig onder de juiste

beelden. In een aparte tijdlijn staan gekleurde vakjes over de lengte van de tekst. Net als met de ondertiteling van de tv en op YouTube zijn er wat ongerechtigheden. Die kun je handmatig aanpassen. Als voorbeeld is Zon in Scheveningen van Ankie en Ria gebruikt. De gezongen tekst van Rita Reys is goed te verstaan. Bij mensen met een accent, zoals onze Limburgers, of die ene Spakenburger zal er meer aangepast moeten worden. Zo kun je ook leestekens

en aanhalingstekens om een titel invoegen. En zo zijn er wel meer situaties te bedenken, waarbij het problematischer zal zijn. Het maakt de tongen los en Jan wordt bestookt met vragen, die kundig gepareerd worden. De andere programma's zullen zeker volgen met deze optie.

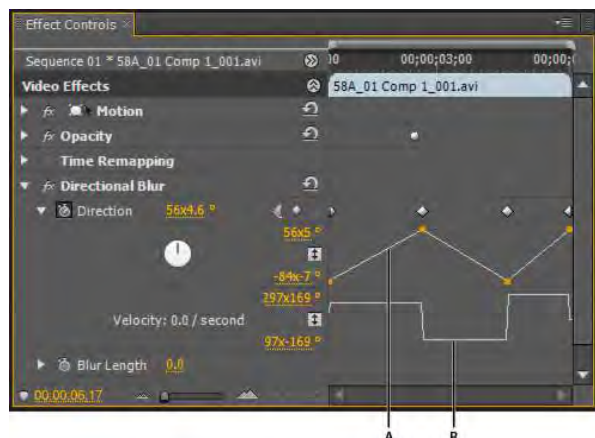
Jan heeft in het kader van filmanalyse een film van tv meegenomen. We zien "De reis van Niftrik". Dit moet je niet verwarren met de Van Niftrik-route uit de tweede wereldoorlog. Dat was een vluchtroute voor Engelandvaarders, die begon in Putte bij de Belgische grens. Maar dat terzijde.

Jacob van Niftrik krijgt in 1858 bericht, dat zijn moeder ernstig ziek ligt. Hij reist daarom van Zeeland naar Nijmegen. Het is winter en het vervoer is natuurlijk veel gebrekkiger als nu. Het wordt een reis van een dag en twee nachten. Als je de film ziet, dan krijg je de indruk, dat het veel langer duurt. Beelden van toen en nu zijn mooi door elkaar heen gemonteerd. We krijgen de opdracht om de fout op te zoeken in de film. Niemand ziet het. Wat is het dan? We zien auto's een tunnel inrijden en via een over de beelden gelegde animatie de weg vervolgen. De animatie is door een Engelse firma gemaakt. Nu snapt u het natuurlijk al. De wagens rijden rechts als ze de tunnel ingaan en links als ze eruit komen.

Een fraaie animatie is de straat met een vrouw in Zeeuwse klederdracht en een paar kinderen. Langzaam vloeit een deel over in het huidige straatbeeld. De vrouw en de kinderen blijven staan en ook het witte pand achter hen. De verteller loopt de straat in en wordt goed opgenomen in het beeld. Iets dergelijks hebben we zelf op diverse plaatsen ook gedaan in de film van Otto Dicke. Volgende week laten we de film zien en het nader toelichten. Met een dergelijke opname is het zaak om uit eenzelfde hoek te filmen als de oude foto gemaakt is. Anders kan het over elkaar leggen een probleem worden. Overigens met dat hele AI-gebeuren zal ook dat wel weer een fluitje van een cent worden. Alle lol van het zelf puzzelen en fröbelen wordt zo langzamerhand weggenomen.

Er is ook een beeld, waarbij de ijsschotsen in het water te voorschijn komen. Film monteren is toch heerlijk spelen.

Ruud heeft vorige week gesproken over het niet verschijnen van keyframes in het Effect Control Venster van Premiere. Wij konden er ook geen verklaring voor vinden. Wel die verklaring is er nu. Zorg ervoor, dat je de hele breedte van het Effect Control Venster te zien krijgt, dan zie je ook de sleutelpunten. Ja, die knopjes, waar je soms ten onrechte op drukt.

We hebben nog wat tijd over voor films. Henk neemt ons mee naar een stukje jeugdsentiment met RTM-museum Oud-dorp. We zien natuurlijk het materieel van de Rotterdamse Tramweg Maatschappij. Henk vertelt erover en uiteraard mag ook een rit niet ontbreken. Voor we het weten reizen we gevoelsmatig mee.

De tweede film is van een heel andere orde en de voorliefde van kunst van Henk spreekt hier weer uit. In Voorlinden Ron Mueck 2024 lopen we via de tuin, die is aangelegd door Piet Oudolf, naar de beelden-tentoonstelling. We verwonderen ons over en bewonderen de realistische figuren van de kunstenaar. De beelden stellen vaak menselijke figuren voor in een men-

selijke houding. De formaten zijn of vele malen groter of veel kleiner dan in werkelijkheid. Toch blijven de proporties van het lichaam evenredig gelijk. Elk haartje en elke lichaamsplooi klopt. We genieten ervan.

Nog even wat afspraken maken en vooruit zien op het komende programma en dan zit het er weer op voor vanavond. Wat mij betreft is dat maar goed ook. Bij aankomst vonden we het koud en dat hoorde ik van meerdere leden. Eigenlijk is het al zo vanaf de eerste bijeenkomst. Sommigen hebben ook speciaal een vest of trui meegenomen. Jan en ik niet. Verkleumd gaan we naar huis. Daar wacht gelukkig de warmte en van binnen maken we het extra warm met wat alcohol.

VERSLAG CLUBAVOND

8 oktober 2024

Joke de Graaf

Als gebruikelijk heet de voorzitter ons welkom en een bijzonder welkom is er voor een belangstellende. We hopen, dat hij zich thuis voelt op de club.

Chris wil ook nog even een toelichting geven over het programma Capcut, waarvan de uitleg herhaaldelijk niet door is gegaan. We konden niet op internet en dat was nodig voor de installatie van het gratis programma. Wat, hoe, gratis? Het leek een prima alternatief voor zijn Edius, waarvan je steeds weer een nieuwe versie moet kopen en het lijkt voldoende in zich te hebben voor zijn montages. Hij heeft er lekker mee gewerkt, totdat ... Ja hoor, dit kan niet en dat kan niet, want dan moet je de betaalversie hebben. Voor die betaalversie betaal je een maandelijkse afdracht. En net als Ineke, die tegen hetzelfde aanliep, wil hij gewoon een eigen programma, eenmaal betaald en dan is het van jou. Als er echt belangstelling is, dan wil hij het nog wel op de club demonstreren, anders gaat het in de ijskast. Je raadt het al, het wordt de ijskast of zelfs de prullenbak. Einde Capcut.

En dan gaat het mis. De beamer gaat uit. Dat gebeurt vanavond nog een keer. Er is iets met de bedrading, waar vermoedelijk door derden aan gerommeld is. Er zijn nog wel wat kinderziekten met de nieuwe locatie en het gaat allemaal nog niet vanzelf. We hopen op begrip vanuit de club. Aan de hinderlijke boodschap op het scherm van Microsoft wordt gewerkt. Het irriteert mij in ieder geval mateloos en doet me bijna terug verlangen naar de mediaplayer van ons projectieteam.

Er zijn eerst wat dingen te bespreken.

Op dinsdag 17 december gaan we uit eten op kosten van de club. Snelle opgave is gewenst om de reservering rond te maken. Opgeven bij Joke. We beginnen maar met te vragen, wie er niet mee gaan.

In de pauze kijkt Joke met degenen, die meegaan naar Etten-Leur wat voor films ze mee wensen te nemen. Let er wel op, dat er die week geen club in het clublokaal is.

Gisteren zijn we met de programmagroep bij elkaar geweest. We hebben getracht het programma voor dit jaar te vullen. Met een idee van Ben Kleinjan gaan we vanavond starten. Iedere maand wordt een opdracht gegeven voor het maken van 1 shot. De maand erop wordt het bekeken en besproken. We beginnen met "Meetrekken". Wat wordt hiermee bedoeld? Je neemt een onderwerp in beeld en probeert dat te volgen. Ben geeft er een uitleg over. Op 12 november worden ze bekeken en besproken. Het doel is om handigheid te krijgen met de camera, zodat een en ander ook toegepast kan worden in toekomstige films.

Cor Vermeulen heeft gebeld en heeft nu definitief het filmen aan de wilgen gehangen. Hij biedt zijn apparatuur aan voor de club. Wij kunnen het dan tegen een vergoeding doorgeven aan de leden. De opbrengst is voor de club. Afgesproken wordt, dat Ben Kleinjan en Jan Smeets het bij hem gaan ophalen. De verkoop wordt gecombineerd met SGD-spullen, die er nog over zijn door de verhuizing.

We vinden het jammer, dat Cor niet meer op de club kan komen, dus hebben we wat bedacht. Op 19 november houden we een avondje Cor. Ben haalt hem op. We kijken er alvast naar uit.

Nog even attenderen op het opsturen van de shots uit Papendrecht en we kunnen uiteindelijk aan de slag met programma van vanavond.

Vorige week zagen we een film met daarin een foto van een straat, die naadloos overging in het heden. Daar hebben we op ingehaakt. We hebben de film van Otto Dicke van stal gehaald. Ik kan een aantal foto's laten zien, die we geïntegreerd hebben in de film. We hebben o.a.:

- ▶ De beelden van het afgebrande pand, die ingepast zijn in het huidige straatbeeld
- ▶ Muur met het aanplakbiljet in Pictura
- ▶ Alblasserwaard met de tekening en het werkelijke beeld
- ▶ De waterkant met tekening en filmbeeld van nu
- ▶ Het pand van het Dordts Dagblad op de foto en het werkelijke beeld

De film bevat nog veel meer van deze trucs, maar het gaat om de wijze, waarop het tot stand is gekomen. We kijken hoe Photoshop gebruikt is om de fragmenten aan te passen voor de filmbeelden. We praten erover en tot slot kijken we naar de film. Nu is de blik hiernaar toch weer anders. Het was een mooi project. Ik wil nog weleens aan zoiets meedoen.

De diverse filmformaten kan voor sommigen een doolhof zijn. Met de introductie van de mobiele telefoon werd dat nog lastiger. Film je dan met je mobiel in portretformaat of landschapformaat? En is dat landschapsformaat dan 16:9 of het nog bredere beeld, dat de telefoon aan kan. We frissen onze kennis op. Door elkaar monteren van deze opnamen geeft echt geen fatsoenlijke film. Dat werd laatst maar weer eens bewezen met een promotiefilm, die ons getoond werd.

Ineke heeft een vraag over een staand beeld van haar mobiel, die ze in wil passen in haar film. De zwarte balken links en rechts wil ze verdoezelen door een vage achtergrond te gebruiken. Het past prima in het verhaal van vanavond en we laten het zien. Zij gebruikt Premiere CS6, maar we vergeten vanavond ook onze Studiogebruikers niet. Leuk is dat je dan ziet, dat Premiere het beeld liggend inpast en Studio het netjes vanuit zichzelf rechtzet, maar wel boven en onder wat afsnijdt.

En passant nemen we ook het opslaan als een preset mee, of volgens Studio een FX-compositie.

Thijs heeft een kennis, die een probleem heeft met een video2000 cassette. Slechts een zijde van de cassette laat beeld zien. Niemand heeft apparatuur om dit te helpen oplossen.

Er is nog tijd voor wat films. We beginnen met een film van veelfilmer Henk Nieboer. Piet Oudolf tuin Voorlinden. We zien de tuin aangelegd door de wereldberoemde tuinarchitect en Chelseawinnaar Piet Oudolf met op de achtergrond een glimp van de beelden in het museum. Zo'n tuin wil ik ook wel. Jammer is, dat de muziek niet wat gedempt wordt ten opzichte van de stem.

We blijven een beetje in de natuur en genieten van een herfstfilm van Ineke Vastenhoud. Jan Smeets had er graag een voice-over bij gehad, maar hij lijkt vanavond de enige te zijn met die mening.

Thijs heeft zijn film van de markt in Barneveld voor de dag gehaald. We worden door hem aan de hand genomen door de plaats en bij de historische optocht.

Er is nog tijd voor een korte film. Daarvoor kiezen we Open monumentendag - De handelsroute van Henk Nieboer. We lopen mee door de binnenstad en Henk weet er veel over te vertellen. Ook deze film heeft hetzelfde probleem betreffende verhouding muziek en stem.

Het zit er weer op. Volgende week is het Themafestival. Ik ben benieuwd hoeveel beweging we zullen zien.

EVEN VOORSTELLEN

Gerard van der Vlies

Ik ben Gerard van der Vlies, 64 jaar en sinds 29 januari 2024 met pensioen. Ik ben in 2002 met videofilmen begonnen. Mijn schoonvader filmde voorheen ook. Toen hij veertig jaar getrouwd was, zei hij: "Ja, ik ga mijn eigen bruiloft niet filmen. Wil jij dat niet doen?" Dat wilde ik wel. Ik heb toen een Sony Dig 8 gekocht en filmde ook veel, maar ik dacht: "Ja, nu heb ik een aantal bandjes volgeschoten, maar wat nu?" Ik ben toen op internet gaan zoeken naar videoclubs en daar zag ik de RVSL (Rotterdamse Video en Smalfilm Liga). Ik pakte de telefoon en belde met Louis Smit, toen de voorzitter van de van de RVSL. Hij nodigde mij bij hem thuis uit, om te laten zien, waar hij mee monteerde. Dat was een Casablanca.

Ikzelf ben begonnen met Pinnacle Studio 7. Helaas, dat was voor mij geen succes. Na een beetje gespaard te hebben, kocht ik ook een Casablanca Prestige en toen begon de hobby pas goed. Na wat gekeken te hebben bij andere clubs, daar kon ik niet aarden. Daarna ben ik eigenlijk gestopt met filmen.

Inge, mijn vrouw en ik hebben allebei een racefiets gekocht en op het stuur plaats ik wel eens een go pro. Inmiddels heb ik ook een YouTube-kanaal www.youtube.com/@appelgerard.

We zijn ook lid bij de fietsclub TCVP in Spijkenisse. Hiervoor ben ik de webmaster in opleiding.

Daarnaast heb ik drie gitaren. Waarom drie? Omdat het leuk is. Ik zit op gitaarles, want anders leer je het nooit.

Ik werk tot volle tevredenheid met Final Cut Pro en ik hoop bij de SGD veel te leren, te filmen met elkaar en natuurlijk kom ik ook voor de gezelligheid.

En dit is mijn hobbykamertje.

THEMAFESTIVAL BEWEGEN

15 oktober 2024

Joke de Graaf

Vanavond hebben we ons jaarlijkse Themafestival. We houden het voor de 29^e keer. Door corona werd het thema Ambachten uitgesteld. Dat festival leverde negen films op. Vorig jaar hadden we Energie. Dat was een moeilijk onderwerp, want er waren slechts vier leden, die een film lieten zien. Met overgrote meerderheid werd voor het festival van dit jaar gekozen voor Bewegen. Dat moest gemakkelijk zijn. Als ik echter in de wandelgangen mijn oren te luisteren legde, dan hoorde ik niets dan gemopper over het moeilijke onderwerp. En het is zo gemakkelijk. Ik zit nu dit verhaal te typen, dus mijn vingers bewegen. Overal om je heen is beweging of juist niet en dat kan dan ook weer stof geven voor een film. Maar goed, over naar vanavond.

Bij binnenkomst zijn we al meteen blij, want Henny waagt weer een poging om de clubavond te bezoeken. Ze wordt door iedereen extra begroet. Aart Versendaal is weer opnieuw opa geworden. Proficiat. Gerard van der Vlies heeft niet lang na hoeven te denken en is al volwaardig lid van de club geworden. Daar zijn we blij mee.

Omdat zo'n festival toch een beetje een feestje is, heb ik vandaag de oven maar gebruikt voor een paar baksels. Henny heeft vanwege haar 'thuiskomst' op de club ook een traktaatie meegenomen. Het wil er wel in. De zaal is goed gevuld. Jan Smeets heeft certificaten gemaakt en Joke heeft ze af mogen drukken. Het programma ligt al op de tafels. De heren van de projectie hebben de apparatuur klaar staan. Voorin de zaal is een tafeltje geplaatst, waarachter Jan Smeets en Henk Nieboer plaats nemen voor de broodnodige conversatie over de films.

De aftrap is voor mij met "Perpetuum Mobile", een tongbreker voor eeuwigdurende beweging. En immers, het leven is een eeuwigdurende beweging. Een kort gedicht, dat ik midden in de nacht bedacht, is de leidraad en veel archiefmateriaal heeft er een plek in gevonden. Jan heeft gefigureerd om het plaatje compleet te maken. En ja, dan blijkt dat het achteraf bij velen toch nog het kwartje doet vallen. Maar achteraf is te laat. Is in de toekomst die brainstormavond, zoals we in het verleden deden, toch wel handig? Denk in ieder geval maar na over een nieuw thema.

Ria Wemelsfelder heeft al snel na het bekend worden van het thema haar film "Bewegen ..." ingeleverd. We kijken naar een tractorenfestival, waarbij ze natuurlijk weer iemand weet te strikken voor een interview ter plekke. Jammer is daarbij, dat het achtergrondgeluid de verstaanbaarheid een tikkeltje in de weg zit. Het blijkt, dat het zitten op een terras tot het filmen heeft geleid. Hier blijkt weer, dat de camera paraat hebben voor een filmer wel fijn is.

"Beweging door wind" van Henk Nieboer is van een heel andere orde. We voelen bijna de wind op Goeree Overflakkee. De stofwinden, die het zand in de duinen doen opwaaien, het windsurfen. Kortom, noem maar op. Docent Henk is nooit ver weg, dus krijgen we behoorlijk wat lessen mee. Jan Smeets noemt zelfs Buys Ballot naar aanleiding van de vele informatie. Henk zegt, dat hij zich nog in moest houden. Af en toe zakt de stem wat weg, maar dat heeft te maken met de koptelefoon met microfoon, die een beetje van het hoofd zakt. Henk heeft het druk met weer nieuwe films, dus overdoen zal er niet in zitten. Onze hersens zijn weer lekker schoon gewaaid door de wind.

Van alle beweging gaan we naar “Niet bewegen” van Ruud Meyer. Filmbeelden van tv met sporten en een achterover geleunde zappende Ruud maken de film. Ruud worstelde enorm met het onderwerp. Pas op het laatst ontstond door een opmerking van zijn Mari-onnel het idee. Men vindt het knap gevonden en natuurlijk komt het toetje aan het einde van de film.

De dochters van Ineke Vastenhouw waren actief bij het jaarlijkse Kunstrondje op het Groothoofd. Met een moeder als vermaard filmmaakster kan het natuurlijk niet anders en zit beeldende kunst in de genen. In dit geval is het schilderkunst. Als moeder ben je dan wel verplicht om te “Slenteren langs het kunsthoofd”. Er was geen camera mee, maar ook hier kruipt het bloed waar het niet gaan kan. De telefoon is heden ten dage natuurlijk een prima werkpaard voor het filmen. We lopen gezellig mee. Sommigen missen een voice-over, maar Ineke vindt, dat de beelden voor zich spreken en het is haar film.

Thijs Volker heeft lang geaarzeld om zijn film mee te laten doen met het festival. Een paar keer had hij de film bij zich om te laten zien, maar uiteindelijk heeft hij hem, met enige druk van buitenaf, toch ingezonden voor het festival. Ook bij “De koeiendans” was het filmen niet vooraf gepland. Met een vakantie met familie vanwege hun zestigjarig huwelijksfeest werd een bezoek aan deze boerderij gebracht, waar de koeien voor het eerst op het land mogen. Hij zegt meteen, dat de beelden niet zo stabiel zijn en hij ook wel de nodige mankementen aan de film ziet. Zo, daar kan niks meer over gezegd worden. Er ontstaat nog een kort dispuut over het dansen van de koeien. Springen ze het veld in, omdat ze blij zijn naar buiten te kunnen, of komt het door pure stress na een winter op stal. De deskundigen mogen het zeggen.

“Beeldig uitje” was de film van mijn persoon, die al op stapel stond toen het idee van de andere film op kwam. Natuurlijk heb ik de film gewoon afgemaakt. In 2000 sloten we het filmseizoen af met een bezoek aan het Beeldenpark in Zwijndrecht en ook dit jaar hebben we er een bezoek gebracht. We zien een impressie van het eerste bezoek, gevolgd door het bezoek van dit jaar. Naar mijn gevoel bevatte de film voldoende beweging voor het onderwerp. Henk Nieboer noemt het schertsend een dooie film. Dat slaat op de leden in beeld, die helaas overleden zijn en dat zijn er erg veel. Ineke verbaast zich over de beeldkwaliteit van de oude beelden. En toch zijn er slechts een paar beelden wat opgekrikt. Bij de meesten was het niet nodig. Duidelijk is, dat het terugzien van zoiets altijd in de smaak valt.

Ook ons nieuwe lid heeft een film ingezonden. Het is “Trek Domane”. Zoals jullie elders al hebben kunnen lezen zijn Gerard en zijn vrouw fanatieke fietsers. We zien het in de film, die als promotiefilmpje gebruikt is. Het gaat er soms hard aan toe en dat slaat dan op de snelheid, waar soms de filmer een beetje bij helpt. Het is een leuke vlotte film, die inspireert om ook op de fiets te stappen. Gebruik is gemaakt van een GoPro, die op het stuur bevestigd is. De veronderstelling, dat het een elektrische fiets is, wordt ontzenuwd. Ze trappen zelf. Dat kan je toch wel zien aan die been-spijeren. Gerard geeft achteraf nog wel aan, dat hij het zo fijn vindt, dat de films niet afgebrand worden, zoals we wel van elders kennen. We willen leren van elkaar, maar een stukje gezelligheid is ook heel belangrijk.

Dat vind ik een mooie afsluiter van de avond. De makers gaan naar huis met een certificaat als herinnering en degenen, die geen film ingeleverd hebben gaan naar huis met toch een stukje spijt. Was het nu wel zo moeilijk?

De film van vakantie vierende Leen Vos gaan we zien op 12 november.

DUIK IN HET SGD-ARCHIEF

22 oktober 2024

Joke de Graaf

Vanavond is het de jaarlijkse duik in ons SGD-archief door twee leden. Ja, wie konden we daar dit keer voor vragen? Bij het nakijken van mijn lijstje kwam ik tot de ontdekking, dat iedereen die het wilde, al minstens een keer geweest is. Ikzelf heb het heel in het begin samen met Leen Vos verzorgd. Dus waarom zal ik het zelf niet weer een keer doen? Het ligt voor de hand, dat ik mijn wederhelft inschakel voor de andere helft van de films voor vanavond. Dat is op korte termijn het handigst. Jan heeft het overigens al drie keer eerder gedaan. Voor ons is het relatief gemakkelijk, want veel films zitten wel ergens in mijn hoofd en dat geldt ook voor Jan. Ken je lang niet alle films, dan kost uitzoeken veel tijd, maar het is wel erg leuk. Dus wie werpt zich op voor het volgende jaar?

Allebei hebben we gezocht naar niet de altijd weer voor de hand liggende films, noem het maar de toppers van onze makers. Natuurlijk moeten de films wel de moeite waard zijn om te kijken en dat kan om diverse redenen zijn. Er staan 28 films op de lijst. waarvan er 10 door mij zijn uitgekozen en de rest komt uit het brein van Jan. Natuurlijk weten we, dat we niet aan alle films toekomen, maar dat maakt niet uit. Ik mag de aftrap geven en vervolgens doen we het om en om. De jaartallen, die ik noem in onderstaand verslag zijn die van de eerste vertoning op de club. Dat is niet altijd het jaar, waarin de film gemaakt is.

De Papendrechtse brug is gesloten en dat zorgt voor een lage opkomst. De Papendrechtse tenaren zijn thuis gebleven. Jaap Huisman heeft corona, dus hij en Ben Mars zijn er ook niet. Desondanks gaan we er een leuke avond van maken.

Chris heet iedereen welkom en het projectieteam zit achter de knoppen. Samen, omdat Ruud dan meteen Appleman Wim in kan werken. Het is tenslotte nu allemaal wat anders dan in onze vorige locatie.

We beginnen met Tropische pracht (1993) van Arie Bezemer. Arie was een begenadigd filmer. Voor deze film is hij afgereisd naar de vlindertuin in Emmen. Hij heeft vooraf afspraken gemaakt en kan filmen buiten de openingstijden en een interview inlassen. De Ouderling (2000) is een groepsfilm, die ontstaan is op een brainstormavond. Het is de verfilming van een kort gedicht. Ineke was deel van de groep en vertelt er enthousiast over.

Jannie Bender is slechts kort lid van onze club geweest, maar haar film Chinese IJssculpturen (2012) is leuk om te zien. De film werd door mij uitgekozen, omdat het filmen van ijs behoorlijk wat problemen met zich mee kan brengen. Het roept de discussie op, hoe je stilstaande beelden boeiend in beeld kan brengen.

Overvloed (2019) is zo'n film met een onderwerp, dat toevallig op je pad komt. Maar ja, je ziet een spuitende fontein door een lek in de straat en je filmt het, maar hoe maak je er dan een boeiend geheel van. Het is Ruud gelukt. Overigens: de fontein, waar overheen de titel loopt kunnen we hier in Dordt vinden.

Onze reis in Second Life (2008) maakte ooit de tongen los. Ook nu roept het vragen op. Op verzoek vind je elders in deze Explicateur het door Lucie van Kammen geschreven artikel.

Het perkament (2002) ontstond ook op een brainstormsessie op de club. Het blijft leuk om met een groepje een film te maken.

Zes is te veel (1978) is een grappige film van een groep SGD-ers, waaronder Ben Prent. Ook nu krijgt het de lachers op de hand.

Liefde is ... (2003) van Ineke weet Jan nog altijd te ontroeren. Ineke vertelt over de film en de spelers. Inplaats van het jaarlijkse verhaaltje van Jan werd in 2008 gekozen om attributen mee te nemen naar de club. Er konden dan opnamen gemaakt worden als een soort Tussen kunst en kitsch. Emile, Ben en Margot kozen voor een volledig andere aanpak. De film krijgt de lachers op de hand en men zet vraagtekens bij de SGD-trend of sfeer destijds, of hoe je het benoemen wilt.

Tot zijn eigen verbazing staat er een film van Wim van der Graaf op de lijst. We kijken naar Dwaal-spoor (2024), dat een sfeervol beeld geeft van de lichtjestocht, die in Dordrecht gehouden werd. Aart zegt, dat ook dit jaar het evenement weer plaats vindt.

Communicatie

(2007) van Martin Baas is aan de lange kant, maar vanwege het onderwerp en de manier waarop dit aangepakt is, heb ik de keuze gemaakt. Het gebruik van een oortjes als mobiele communicatie was toen nog niet vanzelfsprekend.

Bruidsvlucht (2012) van Ruud blijft een mooie film om te zien. Ruud vertelt erover. Nu weten we ook, waarom de film zo abrupt eindigt. Met de bijenclub op onze locatie is dat eind mogelijk ooit nog aan te passen?

Zeggen we Ankie Bominaar, dan denkt men altijd aan haar Fuchsiafilm. Ankie heeft toch wel meer moois gemaakt. Vanavond zien we World of birds (2005). De mooie beelden zijn goed op de muziek gemonteerd.

Een dagje Delft (2001) van Joke en Til brengt ons terug naar een uitje van onze SGD. Het blijft leuk om dat terug te zien.

Weet je nog oudje (2017) is een film van Leen gemaakt naar aanleiding van de 9-shot-soefeningen. Tel de shots en je ziet er tien.

Wraak (1970) is de oudste film uit ons archief. Henk en Bob hebben het ooit opgehaald bij oud-lid uit de beginjaren Hans Veen. Het is een speelfilm gemaakt door een groep filmers en speelt zich af bij de havens. De beeldkwaliteit van deze Super8 film valt zeker niet tegen.

De volgende film van de lijst is wat aan de lange kant voor de resterende tijd, dus kiezen we voor Genaaid (2016) van de groep Ria Wemelsfelder. Het blijft een leuke plot.

Henny zit al een poosje te koeren, dat ze groepsfilms wil zien. We belonen haar door ook nog even Magie (2013) te laten zien, waarin ze zelf een rol heeft met filmechtgenoot Ruud. Ja, die ene scène moest toevallig vaak over.

De heren van de projectie zijn al aan het opruimen, maar aan het begin van de avond heb ik al doorgegeven, dat Jan zijn eigen film als afsluiter wil laten zien. Er wordt ruimte voor gemaakt en Mijn leven in jaargetijden (2012) is daarmee de laatste film van deze avond.

Nog even praten we over de opstelling van wat apparatuur voor de microfoons en dan ruimen we echt op en zit het er weer op. Volgende week gaan we naar Etten-Leur en is er geen club bij De Volière.

MIJN ONTDEKKINGSREIS IN SECOND LIFE

Lucie van Kammen (Explicateur februari 2009)

Na het vertonen van de film Onze reis in Second Life op 22 oktober kwamen er veel vragen over het maakproces en het programma los. Lucie heeft hierover in de Explicateur van februari 2009 een uitgebreid artikel geschreven, dat ik op verzoek voor jullie opneem in deze Explicateur. Ik heb op internet gekeken en ontdekt, dat deze virtuele wereld nog steeds actief is.

INLEIDING

De meeste mensen in mijn omgeving weten weinig van Second Life. Ze denken hoogstens dat het zo'n computergame op internet is, iets waar ze niets van moeten hebben. Een speelfilmpje dat zich in deze virtuele wereld afspeelt, zoals mijn film Onze Reis in Second Life wordt door sommigen dan ook met verbazing maar ook met enig wantrouwen en onbegrip bekeken. Althans dat is mijn ervaring. Ik hoor, al of niet serieus bedoelde, reacties als: "Dat kan mijn kleine neefje ook" en "Dit is geen film, want er is geen camera gebruikt". En dat gaat dan over iets, waar ik maandenlang intensief aan gewerkt heb!

Toch zijn het interessante reacties en het dwingt mij wel voor mezelf na te gaan, waarin mijn film "Onze reis in Second Life" verschilt van een gewone film en wat de overeenkomsten zijn. Gelukkig hoor ik ook veel positieve geluiden hoor! Sommigen waren nieuwsgierig geworden naar Second Life en wilden weten hoe ik deze film gemaakt had. Daarom wil ik graag wat vertellen over deze virtuele wereld en met welke problemen ik te maken kreeg bij het maken van deze speelfilm. Maar vooral wil ik jullie duidelijk proberen te maken welke mogelijkheden Second Life voor ons filmers biedt en wat de beperkingen zijn.

MIJN EERSTE KENNISMAKING

Het is allemaal begonnen tijdens de opening van het nieuwe VVV-kantoor "Intree" aan de Spuiboulevard in Dordrecht in mei 2007. Daar lagen folders waarop stond dat de Dordtse VVV ook in Second Life een kantoor had en er was een handleiding bij hoe je er kon komen. Ik had al wel eens van Second Life (hierna te noemen SL) gehoord, maar had geen flauw idee van wat het inhield. Dankzij deze instructies was de drempel om het eens uit te proberen een stuk lager geworden. Ik installeerde het programma en meldde mij aan als nieuwe bewoner. Mijn avatar, zo heet een bewoner van SL, was geboren! Na een tijdje rondgedwaald te hebben in het virtuele Dordrecht, wat overigens erg tegenviel, omdat er niet veel te beleven viel, liet ik SL een tijdje rusten, maar het bleef wel in mijn achterhoofd spelen. Na een paar maanden werd ik toch weer nieuwsgierig en leende een paar boeken uit de bibliotheek:

- Second Life, het officiële handboek door Michael Rymaszewski e.a. Handig als gids.
 - ThatSLife. Een praktische gids voor Second Life van Bob Timroff.
- Een echte smaakmaker.

WAT IS SECOND LIFE?

SL is een virtuele driedimensionale wereld waar je via internet toegang toe kunt krijgen. Het is in 2003 ontworpen door Philip Rosedale uit San Francisco. Zijn doel was om zoveel mogelijk mensen vanuit de hele wereld in een virtuele omgeving bij elkaar te brengen. De voertaal is Engels. Het is een game in die zin, dat het een spel is en geen werkelijkheid. Maar het is niet een game in de betekenis van b.v. het bekende computergame World of Warcraft. SL kent geen levels, er is geen doel om na te streven, er is geen winnaar. Wie in SL belandt, is helemaal op zichzelf aangewezen. Je moet zelf invulling geven aan je tweede leven.

Gelukkig word je wel aan alle kanten bijgestaan door tutorials (handleidingen), die ruim beschikbaar zijn, of door medebewoners die over het algemeen heel vriendelijk zijn en je graag verder op weg helpen. Dat neemt niet weg, dat het veel tijd en geduld kost om je de beginselen van SL eigen te maken en je je gemakkelijk van de ene plaats naar de andere kunt begeven zonder steeds ergens tegenaan te botsen. Het is dan ook beslist geen gebruikersvriendelijk programma.

De wereld van SL bestaat een groot continent, omgeven door zee. Daarin liggen talloze kleine eilanden. De bewoners hebben SL grotendeels zelf gebouwd. Opvallend is, dat zij daarbij toch zoveel mogelijk hun eigen herkenbare fysieke wereld hebben nageemaakt. Zo zijn er landschappen te zien met bergen of stranden, maar ook bekende steden met beroemde gebouwen of musea. De zon is er en de maan, water en vuur, de wind waait en er heerst zwaartekracht.

WAT ZOEKT MEN IN SECOND LIFE?

Sommigen gaat het in SL om het maken van nieuwe contacten. Dat gaat erg gemakkelijk. Maar als je soms meeluistert naar de gesprekken die rondom je heen tussen avatars gevoerd worden, dan word je daar niet vrolijk van, zo banaal zijn die. Voor liefhebbers van erotisch getinte contacten is er alle gelegenheid om hiermee te experimenteren. Het zal jullie niet verbazen dat ik me daar verder niet in verdiept heb. Wel vind ik het soms grappig om op zoek te gaan naar evenementen waar veel avatars bijeen komen, b.v. waar muziek gemaakt wordt.

Bestaande bedrijven vestigen soms een filiaal in SL om mee te doen met de hype die een paar jaar geleden rondom SL heerste, bang om de boot te missen. Maar als je b.v. het virtuele ABNAMRO-kantoor, of het al eerder genoemde Dordtse VVV-kantoor bezoekt, zie je daar geen kip. Je kan alleen folders aanvragen en je wordt dan naar een website doorverwezen. Of je belt voor hulp van een assistent en moet dan zo lang wachten, dat je de moed opgeeft. Er is daar dus voor een SL-bewoner niets te zoeken. Aan de andere kant zag ik laatst op de locatie van de Dutch Community in SL een oproep van een verslaggever van de Volkskrant voor medewerking aan een reportage. Hij zocht mensen die actief waren in SL en had veel respons gekregen. Dus soms werkt het wel. en derde categorie bezoekers bestaat uit de creatievelingen. Zij leven zich uit in het bouwen van 3D-objecten zoals gebouwen, meubels, bomen, kleding of diverse gebruiksvoorwerpen of attributen. Uit een recent onderzoek komt naar voren dat mensen uit de communicatiesector, IT-ers en creatievelingen zoals kunstenaars, musici en ontwerpers bovengemiddeld zijn vertegenwoordigd in de SL populatie. Nou, daar hoeft je je dus niet voor te schamen om daar tussen te lopen, of wel?

HET IDEE VOOR DE FILM

Inmiddels had ik al zoveel over SL gelezen, dat ik enigszins een indruk had van wat de mogelijkheden waren. In december 2007 kwam toen bij mij het idee op om een vakantiefilm in SL te maken. Op die manier zouden we toch met een film kunnen meedoen aan de vakantiefilmwedstrijd van 18 maart 2008, ondanks het feit dat we niet met vakantie geweest waren. Ik had al reizend door SL een leuk vakantieoord ontdekt met een aantrekkelijk strand en een aantal mogelijkheden tot activiteiten zoals duiken en surfen. Je klikte dan b.v.

op een surfplank, die in zee lag en hup daar stond je erop. Met behulp van de toetsen op je toetsenbord kon je vervolgens navigeren en als een volleerde surfer door het water scheren. Of je ging op de duikplank staan, klikte erop en dan kon je kiezen uit een tiental soorten duiken. Klik en daar ging je. De strandstoelen waren ook handig. Niet alleen dat, als je er op wees, je met een klik van de muis erop kon gaan zitten, maar bovendien hadden sommige stoelen een extra mogelijkheid n.l. om de avatar van houding te laten veranderen. Dat soort dingen bracht weer een andere beweging in je avatar, dan dat hij van hier naar daar liep, eigenlijk het enige dat hij kan.

Met stukjes en beetjes kreeg het verhaaltje vorm, afhankelijk van nieuwe mogelijkheden, die ik steeds weer ontdekte.

LIVE-OPNAMEN

Voordat ik serieus met SL aan de slag ging hebben we de live-opnamen van Evert en mij in de huiskamer gemaakt. Die vormden het begin en het eind van de film en moesten goed zijn. In de huiskamer maakten we een opstelling met lampen. Er werd een extra spotje op de Explicateur in Everts handen gezet om het goed uit te laten komen. Ons filmclubblad speelde immers een belangrijke rol in het verhaal! Daarna begon het avontuur in SL.

UITERLIJK VAN DE AVATAR

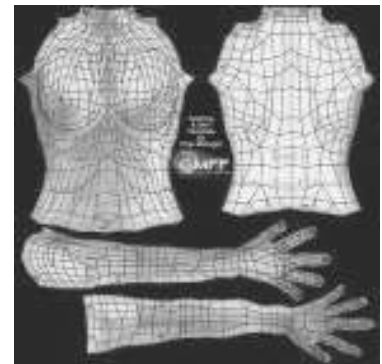
Omdat we met z'n tweeën op vakantie waren, moest ik een tweede avatar in het leven roepen. Dat is geen probleem, je meldt je gewoon opnieuw aan bij SL. Ik wilde de avatars die Evert en mezelf moesten voorstellen, zodanig vormgeven, dat we echt een beetje op onszelf leken. Dat ik daar een beetje mee gesmokkeld heb en mezelf wat mooier heb gemaakt, dan ik ben, moet me maar vergeven worden. Het moet tenslotte ook leuk blijven om naar te kijken. Wel grappig is, dat men vindt dat Evert zo goed lijkt.

De vormgeving van het uiterlijk van de avatar is een precies werkje. Nadat je gekozen hebt of je avatar een man of een vrouw is zijn er een aantal onderdelen, die je een bepaalde waarde op een schaal van hoog naar laag moet toekennen, zoals b.v. body, head, eyes, ears, nose, mouth, chin, torso, legs, skin, hair. Als je tevreden bent sla je het geheel op onder een naam naar keuze. Op deze manier kan je verschillende uiterlijken maken, die je naast elkaar kan gebruiken.

KLEDING

In SL kan je je avatar een aantal standaard kledingstukken aantrekken, maar ik koos ervoor om eigen kleding te maken, naar het voorbeeld van onze eigen kledingstukken. Als we dezelfde kleren zouden dragen in de live-opnamen aan het begin van de film als daarna in SL, dan zou dat immers de herkenbaarheid van de avatars ten goede komen.

In SL zijn tweedimensionale templates (sjablonen) beschikbaar, die je in Photoshop kan gebruiken om zelf in te vullen met eigen afbeeldingen. Zo maakte ik digitale foto's van het voorpand, achterpand en mouw van een opvallende trui van mij en paste die in het template. Toen dit naar mijn zin was, ging ik het bestand uploaden naar SL en kon ik het toepassen als texture voor een driedimensionaal kledingstuk. Het is een hele belevenis als je voor de eerste keer je avatar ziet rondlopen in je eigen trui! Ditzelfde deed ik voor de trui van Evert, onze spijkerbroeken en zwembekleding.

ATTRIBUTEN

Eén van de leuke dingen van SL is dat je driedimensionale voorwerpen kunt bouwen. Hiervoor moet je naar speciale bouwplaatsen in SL gaan, zgn. Sandboxes. Met behulp

van een tiental basisvormen, o.a. de kubus, de bol en de cilinder, waarvan je de afmetingen en positie kunt veranderen, bouw je dan je object. Ik begon met het maken van de koffer. Dat was vrij eenvoudig. Maar hoe maak je een bril? Toen ik daar mee aan het knoeien was, kreeg ik ongevraagd hulp aangeboden van een avatar, die alles van een afstandje had staan bekijken. Hij bleek daar erg handig in te zijn en had het snel voor elkaar. Met deze bril als voorbeeld lukte het me daarna op eigen kracht om een bril voor Evert te maken. Over het algemeen is men in SL erg vriendelijk tegen elkaar en ik heb daarna dan ook verschillende keren om raad gevraagd aan een toevallige voorbijganger als ik ergens niet uitkwam.

Zo heb ik oorbelletjes gemaakt, de pet van Evert, de koffer, een (zonne)bril, de camera op statief, het boek over SL en niet te vergeten de Explicateur, in gesloten vorm en in opengeslagen vorm met bijna echt leesbare pagina's. De gemaakte objecten sla je op in je Inventory, dat is een soort map met je bezittingen, en die kan je dan aan je avatar bevestigen als je dat wilt. Het probleem is wel, dat deze objecten aan de avatar vastzitten. Je kan ze wel weer losmaken van de avatar, maar dan verdwijnen ze helemaal uit beeld. Het is dus niet mogelijk om de koffer even op de grond te zetten. Alleen in de Sandbox kan dit wel, zoals op de foto is te zien.

ANIMATIES

De bewegingen die je je avatar kan laten maken zijn erg beperkt. Als je niets met je muis doet, blijft hij op één plek staan. Toch staat hij nooit helemaal stil, altijd bewegen zijn

hoofd, romp en ledematen wel een beetje, de oogleden knipperen of gaat hij in een andere houding staan. Dat maakt het wel levensecht, maar is ook wel weer lastig af en toe. Je kan niet zeggen: "Hou je hoofd nu eens stil" of "Kijk eens de andere kant op". De avatar kan vooruit of achteruit lopen of naar opzij. Maar altijd blijft hij met zijn hoofd van de camera af gedraaid. Dat is lastig. Je wilt hem ook wel eens naar je toe laten lopen. Gelukkig ontdekte ik een truc om dit probleem te omzeilen.

Om de haverklap stuitte ik zo op moeilijkheden, waar dan weer een oplossing voor gevonden moest worden. Zoals het gegeven, dat je maar één avatar tegelijk kunt animeren. Dat is een probleem als je twee spelers in beeld wilt hebben! Ik heb toen onze dochter Marieke te hulp geroepen. Vanuit Utrecht bediende zij één avatar en ik deed de andere. Telefonisch hadden we contact en konden we onze bewegingen op elkaar afstemmen.

In SL kun je gebruik maken van een aantal "gestures" (gebaren), b.v. met armen zwaaien, maar de keuze is niet groot. Soms was het nodig om de avatar in een specifieke houding te laten staan, die niet in SL voorhanden was. Zoals wanneer de avatar met de filmcamera op statief aan het filmen is. Daar heb je dan een speciaal animatieprogramma voor nodig. Ik gebruikte een hele simpele, Avimator, dat je gratis kunt downloaden. Je maakt dan de animatie, die max. 30 seconden mag duren en dat load je up in SL.

CAMERA

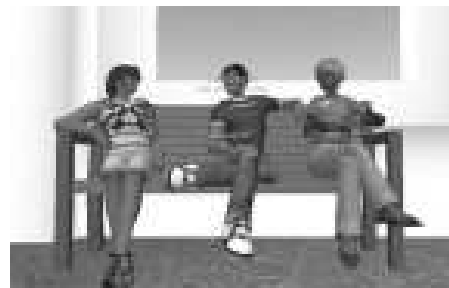
Wat je op je scherm ziet hangt af van de camerapositie en -instelling. Je ziet de camera niet, maar je kijkt a.h.w. steeds door de lens van de camera. Met enkele toetsen en je muis kun je de camera bedienen. Je kan in de rondte draaien - waarbij de avatar stil blijft staan - een inrijder of uitrijder maken - perspectief verandert - een hoog of laag standpunt innemen, een zijrijder, tilt-up of tilt-down maken. Eigenlijk alles wat je met een echte camera ook kunt doen. Of zelfs meer. Eindelijk kun je moeiteloos een craneshot maken! Wat helaas niet kan: van grote afstand sterk inzoomen om met scherptediepte te spelen. Altijd blijft alles scherp.

Toen ik zo allerlei dingen aan het uitproberen was en het verhaaltje vastere vormen begon aan te nemen, vroeg ik mij wel af hoe ik dit ooit op een DV bandje moest krijgen. Ik heb toen wat proefopnamen van het computerscherm gemaakt met mijn digitale videocamera. Zoals ik al vreesde zag dat er niet uit! Via allerlei geGOOGLE op internet kwam ik er toen achter, dat er een programma is dat bewegende beelden van SL kan vastleggen. Dat programma heet Fraps. Wat was ik blij toen ik, na enige aanloopmoeilijkheden, merkte dat dit perfect werkte. Simpel gezegd werkt het als volgt: je opent Fraps en daarna open je SL. Om iets op te nemen in SL druk je op F9 en als je de opname wil stoppen, druk je nogmaals op F9. Het bestand wordt opgeslagen op je PC en je kan het in Adobe Premiere inladen en bewerken.

KOSTEN

In tegenstelling tot de meeste computergames is SL een gratis programma. Zie www.secondlife.com. Ik moest echter wel betalen, als ik iets wilde uploaden, b.v. een template voor kleding, de bekleding van de koffer, de buitenkant en binnenpagina's van de Explicateur, een animatie, enz. Dat is elke keer L\$ 10,- (10 Linden dollar). In totaal heeft me dat denk ik L\$ 300,- gekost. Dat lijkt veel, maar het is virtueel geld en is ongeveer equivalent aan 1 USdollar.

Gelukkig kan je in SL ook geld verdienen via "camping". Ik ging daarvoor naar Money Island en zocht een vrije plek op een zitbank die hiervoor bestemd is. Als je daar ging zitten verdiende je gemiddeld L\$ 2,- per kwartier. Je kon ook op een dansplaats gaan staan, zoals in de film te zien is. Ik vond het wel een sport om op deze manier zelf mijn geld bij elkaar te sprokkelen, alleen kostte het gigantisch veel tijd.

Het animatieprogramma Avimator is gratis. Zie www.avimator.com.

Het enige programma dat wel iets kost (ongeveer € 30,-) is Fraps, de software voor Realtime Video Capture en Screen Capture. Zie www.fraps.com.

VERANDERINGEN IN SECOND LIFE

Sinds ik in de periode februari-maart 2008 gefilmd heb in SL is er wel het een en ander veranderd. Helaas is Money Island vlak na mijn opnamen radicaal gewijzigd. Het gezellige bankgebouw, waar het altijd bruiste van virtueel leven is een zakelijke blokkendoos geworden en de tarieven voor camping zijn zo onvoordelig, dat bijna niemand daar meer gebruik van maakt. Het is er dan ook vrijwel uitgestorven. Een positieve verandering is dat men tegenwoordig niet meer alleen via chatten (getypte tekst) hoeft te communiceren, maar dat je gewoon met elkaar kan spreken.

MACHINIMA

De vraag of mijn film wel een film is, wil ik tot slot met een volmondig "ja" beantwoorden. Ik vertel immers een verhaal met behulp van bewegende beelden. Ik heb zelfs mijn best gedaan om aandacht te besteden aan de filmische vormgeving. Wel is het zo dat mijn film tot een nieuw genre behoort, de zgn. machinima, een samenvoeging van machine en animatie. Hierin wordt de film binnen een computerspel (b.v. SL) opgenomen en later bewerkt (in mijn geval in Adobe Premiere Pro). Op www.machinima.com zijn vele voorbeelden te zien, evenals op www.youtube.com. Kijk voor meer informatie over machinima op www.wikipedia.nl.

TOT SLOT

Tot slot rijst de vraag of SL aan te bevelen is om een film in te maken. Ik vind van wel. Ondanks de beperkingen biedt het veel mogelijkheden. De locaties liggen voor het oprapen. Het is een echt bewegende wereld waar de wind door de bomen waait en de golven van de zee op het strand spoelen, inclusief omgevingsgeluiden. Je kunt wintersportgebieden bezoeken, tropische eilanden, rockconcerten, kerkdiensten, musea, te veel om op te noemen. Attributen en kleding kan je zelf maken. De belichting is te variëren: sunrise, noon, sunset, night.

Omdat je zelf het uiterlijk van je avatar in de hand hebt zijn er geen continuïteitsproblemen. Je hoofdrolspeler kan zich niet op eigen kracht een ander kapsel aanmeten terwijl er nog opnamen gemaakt moeten worden! Ik vraag me zelfs af of het niet mogelijk zou zijn met meerdere mensen aan een film te werken, zodat er een heleboel avatars meedoen. Ik ben benieuwd of hier liefhebbers voor te vinden zijn.

Terugkomend op mijn film: toen de vakantiefilmwedstrijd er was in maart 2008 was de film eigenlijk nog niet klaar. Provisorisch breide ik er een voorlopig einde aan. Pas later heb ik de versie gemaakt, die op de jaarwedstrijd in december 2008 te zien was, waar Evert en ik weer thuis komen. Ook nu moet er nog het één en ander verbeterd worden voor de komende Districtswedstrijd in april 2009.

Of mijn film geslaagd is of niet laat ik graag aan anderen over ter beoordeling. Zeker is wel, dat ik nog nooit met zo veel plezier aan een film heb gewerkt als aan deze.

EEN AVOND IN ETTEN-LEUR

28 oktober 2024

Joke de Graaf

Met gevaar voor eigen leven bereiken we Etten-Leur. Dat gevaar bestaat uit een idioot bij een afslag, die we willen nemen. Een vliegensvlug reagerende Henk Nieboer weet een botsing te voorkomen.

We worden direct warm onthaalt met een kop koffie. De ontmoetingsruimte is daar net zo gezellig als ooit in De Stoof, want men moet aangemaand worden om naar de zaal te komen. De kleine club heeft vanavond versterking van wat oudleden en wederhelften van leden. Het betekent een goed gevulde zaal. Onze archivaris Henk Berendsen heeft de films keurig op een schijfje gezet, zodat het afdraaien vlot kan verlopen. De voorzitter van Etten-Leur heet ons welkom en onze eigen voorzitter spreekt een openingswoord, waarna ik het van hem over mag nemen om ons langs de films te leiden. We beginnen natuurlijk met onze promotiefilm, gemaakt door Jan Smeets. Onze gastclub heeft geen promotiefilm. Het zal zo maar eens kunnen, dat bij een volgend bezoek aan ons ook een promotiefilm vertoond wordt.

Ben Kleinjan laat De sloop van de Witte Brug zien. Dit soort techniek is voor de meeste mannen aantrekkelijk, dus krijgt hij de nodige vragen over de afbraak en wat daar allemaal bij komt kijken. Ook de niet te vermijden stof op de camera wordt niet vergeten.

Ineke Vastenhoud heeft speciaal voor vanavond een speelfilm voor de dag gehaald. De film is gemaakt voor het themafestival 50, het onderwerp in het kader van ons 50-jarig bestaan. Dat is dus precies 10 jaar geleden. Ineke heeft de internettekst meegenomen, die haar op het idee heeft gebracht en leest het voor. Uiteindelijk is de film heel anders geworden, dan de oorspronkelijke tekst, maar het is wel de trigger geweest voor het maken van de film.

Met Henk Nieboer gaan we wat meer op de serieuze toer. Hij geeft zijn aardrijkskundeles via De ster van Franeker. Op deze manier kun je een wandeling door een stad vormgeven en uitkomen bij het volgens jou meest interessante onderdeel.

Bij de volgende film moet je wel bij de les blijven, anders is het al voorbij. Naar aanleiding van een muzikale Green Screenavond laat Ben Kleinjan een gitaarspelende Jan de Graaf zien in een jazz-sessie. Jazz ligt hem wel, maar muzikaal is hij zeker niet. Op de lagere school mocht Jan al niet meezingen, omdat hij zo hard en vals zong. En gitaar spelen, nou nee.

Een opdracht bij de club was ooit om herfstfilms te maken. We zien de versie van Chris Schepers. Het is het soort film, dat het altijd goed doet.

Ook Albert van der Veen heeft een film gemaakt naar aanleiding van diezelfde muzikale avond van de club. We zien flitsende beelden van hemzelf en geleende beelden van internet. Hoe slechter het publiek onze SGD-ers hoort spelen, hoe meer er gelachen wordt. Is dat leedvermaak? Duidelijk wordt wel, dat dit samen doen iets is, wat elke club wel wil.

Ook de volgende film is ontstaan uit het samen filmen. We zijn vorige zomer gaan filmen in de binnenstad van Dordrecht. In onze club zijn twee stadsgidsen, Aart Versendaal en Wim Heijligers. Aart leidde Henk Nieboer speciaal op voor vandaag. Een groep ging naar de havens, een naar de hofjes en een derde groep liep een stuk binnenstad. Bij die laatste groep zat ik. Wat later zijn we wezen filmen rond de Grote Kerk, waarbij vooral het werken met lijnen het onderwerp is. Ook daar was ik bij. Deze beelden met de uitleg van Aart, aangevuld met wat beelden uit mijn archief en een paar foto's van het Stadsarchief werden gebruikt voor de film. Zo is het toch een aardig geheel geworden.

Bij het opstellen van de lijst waren er wat leden, die er graag wat groepsfilms in wilden hebben. Lekker bakkie, hoewel lekker?, is een filmpje gemaakt naar de bekende verhaaltjes van Jan. Alles ging niet alleen mis bij de bediening e.d. maar ook op de set. Een van de Whatsapp berichtjes van de koffietafel werd per ongeluk naar een buitenstaander gestuurd (wel een vriendin) en die snapte er uiteraard niets van. Behalve dat er op de set veel gelachen werd, is dat ook vanavond het geval.

Thijs Volker laat zijn film Markt van Barneveld zien. We krijgen een mooi beeld van de gebeurtenissen daar. Thijs vind het wel nodig om te vertellen, dat de film al wat ouder is en de nodige mankementen vertoont. Dat wordt herkend door onze gastheren. Ook zij kijken nu met andere ogen naar hun oudere films.

Dat is niet best komt ook uit het verhaaltjes verfilmen. Ik probeerde het toch weer uit de duim van Jan te laten komen, maar dat is ten onrechte. Dit keer zorgde Chris voor de verhaaltjes, waarvoor internet zijn bron is geweest.

Schipper krijgt als altijd de waardering die hij verdient. Het vele werk, dat Albert van der Veen er aan gehad heeft, wordt er vanaf gezien. En nee, er is geen greens screen gebruikt.

Het derde verhaaltje, dit keer wel van Jan, van vanavond. Winnaars. Hiervoor zijn we gaan filmen in de drukste winkelstraat van Dordrecht en dat leverde veel bekijks op. Voor de plakkaats op de ramen was toestemming van de eigenaars van de panden gevraagd.

We kijken even naar de tijd en zien, dat we nog ongeveer 25 minuten kunnen vullen. Dat maakt de keuze uit de resterende films gemakkelijk. Eerst maar een hele korte film.

En toen was het stil brengt ons terug naar de coronatijd. Stille lege straten, maar de overburen van Ineke vinden het tijd voor wat leven in de brouwerij met discomuziek op straat.

De hofjes van Dordrecht is ook ontstaan uit de stadswandeling. Wel moest Chris door opruimwoede op de computer alle opnamen opnieuw maken. Dat er veel beweging in de beelden zit, valt op, maar wordt toch wel gewaardeerd.

Vanwege de lengte wordt door onze gastheer voorgesteld om af te sluiten met Perpetuum Mobile. Deze film heeft een paar weken geleden gedraaid op ons Themafestival. De dichtregels kwamen 's nachts in me op en in een korte tijd is de film gemaakt.

Hiermee komt er een eind aan de leuke avond. Inderdaad, het is jammer, wat we als clubs niet dicht bij elkaar zitten. Maar de wederzijdse bezoeken worden gewaardeerd. Een volgende ontmoeting wordt ingepland.

Beide voorzitters laten nog een slotakkoord horen en we gaan voldaan naar huis. Het heeft ons allemaal geïnspireerd. Allebei de clubs gaan nu met vernieuwde energie films maken. Leuke hobby toch?

BERICHT VAN HET BESTUUR

Joke de Graaf

Voor het eerst in lange tijd kunnen we een nieuw lid verwelkomen. Het is Gerard van der Vlies, die niet onbekend is met de fielterij. Hij hoort al echt bij de SGD-familie en dat is fijn. Wat de zieken betreft is het redelijk stabiel. Gelukkig is Henny Schepers weer van de partij op de clubavonden.

CLUBAVONDEN

We beginnen de novembermaand met een bezoek van de Merwefilmers. Op 12 november wordt het restant van de Themafilms vertoond en zien we het resultaat van de maandopdracht "Meetrekken". We krijgen die avond weer een nieuwe maandopdracht mee. Ingevuld staat ook: groepsfilmen starten, maar inmiddels is er een verhaal over een voice-over met AI en toch nog een korte verhandeling over Capcut. Gezien het verdere programma van dit jaar gaat onze voorkeur uit naar deze uitleg. Vragen zijn ook welkom. Op 19 november kunnen we genieten van een avondje Cor met onze Cor Vermeulen. We weten allemaal, dat de films van Cor de moeite waard zijn om te bekijken en daarnaast heeft hij ook het nodige te vertellen over andere projecten, waar hij zich nu mee bezig houdt. Kom dus in grote getale en neem gerust een introducé mee.

26 november belooft ook weer leerzaam te worden. We hebben al een paar keer een avondje De kijk van Koolhoven gehad, die steeds aangevuld werd met onze eigen kijk op films. Vanavond is het de beurt aan Jan Smeets om zijn kijk op professionele films te laten zien. Wil je ook eens zo'n avond, of een deel van een avond verzorgen met iets dergelijks, dan hoef je dat alleen maar even door te geven en we plannen het in.

En dan is het inmiddels alweer december. Op 3 december brengen we alles van die maand samen en kunnen jullie films over de decembermaand meenemen. Maak een decembergroet, trek een sinterklaasfilms uit de kast (we doen niet moeilijk over zwarte of gekleurde pieten), of een kerstfilm. Het is allemaal welkom. We maken er gewoon een gezellige avond van.

Omdat we al een paar keer een professionele film bekeken hebben bij The Movies en een keer achteraf op de club, doen we dat op 10 december dunnetjes over. Er wordt voor een film gezorgd. We bekijken de film en zullen er uitgebreid over praten.

Op 17 december is er een feestelijke afsluiting bij het wokrestaurant op de Krispijnseweg. Hierover worden jullie nader geïnformeerd. Ik heb de afspraak gemaakt om 19.00 uur.

CONTRIBUTIE

Let bij het overmaken van de contributie op het nieuwe bedrag, dat betaald dient te worden. Onze penningmeester moet er anders weer achteraan. De contributie dient betaald te zijn voor het einde van het jaar. De gegevens vind je achter in deze Explicateur.

RTV DORDRECHT

SGD-films zijn maandelijks op RTV Dordrecht te zien. De uitzendtijden zijn: eerste dinsdag van de maand na het journaal van 18.00 uur met herhalingen tot woensdag 18.00 uur en de zondag veertien dagen erna van 18.00 uur tot maandag 18.00 uur. De data van de herhaaluitzendingen kunnen weleens afwijken. Let daarom op de data genoemd in de lijst op onze website.

SGD-ers, die de uitzendingen niet kunnen ontvangen, kunnen vanaf het moment van uitzenden de films op het ledengedeelte van de website bekijken.

5-6 en 19-20 november

In 2018 eerde Dordrecht vier belangrijke mannen, die 100 jaar geleden werden geboren. Verenigingen werden gevraagd in dit kader iets te doen. Een enthousiaste groep SGD-ers maakte daarom deze film, waarin tekenaar Otto Dicke in het zonnetje komt te staan. De film leverde veel positieve reacties op.

Bob Wemmers wist ooit de hand te leggen op een audiobandje, waarin Cees Buddingh zijn eigen gedicht insprekt. Aan de hand van de tekst van Dordt, wat zal ik ervan zeggen, lopen we door Dordrecht. De film is een herhaling en een verbetering van de film, die Bob in 1998 maakte.

AGENDA

Zie ook www.videoclub-sgd.nl

CLUBAVONDEN

AGENDA 2024

- 5 november
Merwefilms op bezoek
- 12 november
Themafestival-2
Maandopdracht
Aandacht voor Capcut en Voice-over met AI
- 19 november
Avondje Cor
- 26 november
De kijk van Smeets
- 3 december
Decemberfilms
- 10 december
Bioscoopfilm
- 17 december
Jaarafsluting met etentje

WEBSITE LEDENDEEL

Via de pagina *Even bijpraten* kun je zien of er nieuwe items bijgekomen zijn. Het kunnen items met leermomenten zijn, maar ook zomaar voor het plezier. Daarnaast worden jullie regelmatig geïnformeerd via e-mail. Doe ook actief mee via onze website.

De SGD-avonden worden gehouden op dinsdagavond.
Aanvang 20.00 uur

Locatie: H.P. Kosterstraat 5, 3313 AM Dordrecht in het gebouw van de Dordtse Vogelvereniging De Volière

Contributie / bijdrage	
Leden	€ 68,00 per jaar
Leden met gezinskorting	€ 30,00 per jaar
Donateurs (vanaf)	€ 15,00 per jaar

Overmaken op:
NL06INGB0000339218
t.n.v. Smallfilm en videoGroep Dordrecht

Opzeggen lidmaatschap: schriftelijk voor 30 november.

Bestuur:		
<i>Voorzitter</i>	Chris Schepers	078 6160922
<i>Secretaris</i>	Joke de Graaf-de Rover	078 6171377
<i>Penningmeester</i>	Jan de Graaf	078 6171377
<i>Bestuurslid</i>	Jan Smeets	078 6155092

Explicateur Joke de Graaf-de Rover

SGD-festivals Jan Smeets

Webmaster Aart Versendaal
Ledendeel Jan Smeets

Filmarchief Henk Berendsen

Voor meer info en contact:
Website: www.videoclub-sgd.nl

Correspondentie naar:
Joke de Graaf-de Rover
Cereslaan 60, 3318 EA Dordrecht
e-mail: janjoke.graaf@hccnet.nl

Stuur uw kopij voor het decembernummer
t/m zaterdag 30 november naar:
Joke de Graaf, Cereslaan 60, 3318 EA te Dordrecht
email: janjoke.graaf@hccnet.nl